

men kun, at en provisorisk Lovs Tilstedekom- melse maa ligge udenfor vore Forhandlinger; det maa være Ministeriets Sag, om det siden skulde finde det nødvendigt at træde frem med en saadan Lov, men vi kunne i dette Øieblik, saalænge vi sidde her, egentlig ikke tænke paa denne Nødvendighed; thi vi kunne jo kun raadslaae om Loven, saaledes som den skal blive. Det, der foreligger her, og hvorfor dette Forslag er kommet til Behandling idag, er, fordi den ærede Minister i det Hele taget ønsker at kjende Thingets Formening om en Sag, der paa et andet Sted har foreligget til en lang Overveelse. Da dette Lovforslag jo vil komme til at foreligge engang igjen, men just ikke behøver at komme frem i samme Skik- kelse, saa er det jo meget tænkeligt, at forskjel- lige Hensyn kunne blive tagne til de Bemærk- ninger, som udgaae fra Medlemmer her i Thinget; men udenfor denne Grændse troer jeg ikke man burde gaae med Forhandlingerne, for som sagt ikke at bringe det derhen, at det troes, at vi tage det saaledes ligefrem som en afgjort Sag, at en provisorisk Lov skal ud- komme, naar vi ikke ere tilstede.

Der er, som Enhver let kan tænke sig, et Spørgsmaal, som for Ministeriet kan være et af de vanskeligste, naar det nogenstunde maa optræde handlende paa egen Haand, og det er Erstatningsspørgsmaalet, og derfor synes det mig ogsaa, at de ærede Medlemmer, som have henledet Opmærksomheden derpaa, have ram- met Sagen paa det rette Sted. Jeg troer, at enhver Foranstaltning, som maa tages plud- selig, hurtig og gennemgribende, maa tages gennem Politimyndigheden. Selv om den foreliggende Lov ikke var indrettet, som den er, vilde det ligge i Sagens Natur, at naar man nogenstunde vilde tænke sig, at hurtige og gennemgribende Foranstaltninger maatte tages, vilde Politimyndigheden være den bedste der- til, og er den ikke brugelig dertil, saa ligger det ikke deri, at det er Politimyndigheden, som bliver brugt, men saa ligger det deri, at Politimyndigheden ikke er brugbar; men dette er et ganske andet Spørgsmaal. Nu have vi en Politimyndighed, som er examineret, spor- tuleret og betalt, den er god, indtil vi faae en

bedre; dette Spørgsmaal foreligger slet ikke; men det, der foreligger, det er, hvorledes der skal kunne gives Erstatning for Dyr, med Hensyn til hvilke der endnu ikke i nogen Lovstemmelse er givet nogen Anthyndning af, hvorledes det i paakommende Tilfælde skal skee. For Dvæget er der altsaa Bestemmelser, Erstatningen be- træffende, for Heste er der derimod ingen endnu. Det forekommer mig derfor, at det, som det maatte være ønskeligt for den ærede Minister at høre, det er Thingets Formening og navn- lig de Medlemmers Formening, som ere inde i denne Sag, om, hvilken Erstatning der synes passende. At man ikke maa komme til en saadan Fordeling af Erstatningen, at det kunde interessere den paagældende Person at faae en Hest suivet, som ellers Intet er værd, for dog at faae Noget for den, er klart og indlysende; det er et Hensyn, som absolut maa tages. At man paa den anden Side heller ikke maa kunne faae Communer, som ere noget letfærdige lige- overfor de paagældende Personer, fordi de vide, at de skulle gribe dybt i Statskassen, troer jeg er et andet Hensyn, og det forekom- mer mig, at det ærede Medlem ligeoverfor (Hable) ikke har Ret, naar han søger at for- dele Erstatningen saaledes, at Statskassen skulde bære de $\frac{2}{3}$ af Udgifterne; det er ikke rigtigt, det er en for stor Andeel at paalægge Statskassen. Naar et æret Medlem her i Nærheden (G. Winther) har gjort opmærksom paa, at hvor Sygdommen eller Epidemien var tilstede i stort Omfang, vilde formeentlig denne Fordeling ikke kunne opretholdes, da den i saa Fald vilde blive meget trykkende for de Com- muner, som den faldt paa, saa svarer jeg, at der i exceptionelle Tilfælde maa anvendes ex- ceptionelle Midler. Ligesom vi i Krigsskadede- den gave en særlig Lov for at bestemme Er- statningen til visse Dele af Landet, som havde lidt, saaledes ville vi i særlig Dvæghygetid, naar det er anerkjendt, at visse Dele af Lan- det have lidt overordentligt, ogsaa give særlige Love for at afhjælpe den Trang, der paa Grund af Dvæghygen er tilstede; det Samme vilde skee ved Overvømmelser, kort sagt ved alle overordentlige Tilfælde; men dem troer jeg ikke, at man paa nogen Maade kan for- udsee i en Lov. Her er der iøvrigt andre